

נמרוד ברקו הנה האנושי

מות אבי

מעל כל הפרדות עומד הגוף החי והתא החי והתא המתחדש כדרך אגב בעצלותים;
קשה להבחין בפרדות מעל הגוף החי והגוף המאכל וכל התולעים הזוהרים
בתהומותים;
יש מות אבי כעת לקראת שחת-של-מעים מתחת למנוחה נכונה ומתחת למלאכות-
של-זעורית
הוא חי עדין.

אחלמה

כנסו עלי את 1994-אבא ו-1995-אבא.
כנסו עלי את הלבבות העניים שהזדקרו בעמק-כל-הלבבות-העניים.
כנסו עלי את עמק-האבות שהתכנס, ערירית, בכל-הרוח.

כנסו עלי את האבות-מ-1996.
כנסו עלי, שיעמד לבלט, את האבות-מ-1996.
כנסו עלי, שיזדהר-ערירית, את האבות-מ-1996.

ראשי הוא השמים שיהא עשוי לאחז בם:
כנסו עלי את כל-שמות-השמים.
ראשי נשא בהתעטף עליו שמות-כלמת-כל-עכורית-השארים:
כנסו אותו בעדף-מעילים.

רחמים-האבות – אלמון-הרוח – בן-בשר-בראש-הבלוליות;
בן-האבות – רחמים-העני – דד-הרוח-לבבותיו-מפקרות;
כנסו עלי את היתמות של כל-הרוחות.
היתמות מזדקפת בשולי הרוחות.

האנושי

בָּאוּ הָאִיבָרִים.

מֵהֵיכָן עָלָה בָּהֶם הָאָנוּשִׁי?

פִּתְחִים, חֲרָכִים, כּוֹיֹת, דְּפָנוֹת־שֶׁל־עוֹר –

מָה מִכֶּם הָיָה רָאוּי לְאֵהָבָה?

אֶהְבֶּת־פִּתְחִים, חֲרָף־הֶרְקִיעַ, כּוֹיֹת־הֶלֶז־שֶׁשָּׁר, דְּפָנוֹת־הָעוֹר־עֵדִין –

כָּל הָעֲמוּדִים;

מָה מִכֶּם עָשׂוּי הָיָה לִהְיוֹת הָאָנוּשִׁי? –

הִנֵּה הָאָנוּשִׁי הֵם בָּאוּ.

עוֹשִׂים קַדְמוֹן בְּאִיבָרִים־הֶהִיכְלוֹת; עוֹשִׂים קַדְמוֹן

אֶצֶל תְּמִיד־הִיָּה־לִּילָה בְּאֶלְמוֹן־כָּל־הָרוּחוֹת.

וְהָאִיבָרִים –

מִזִּין־פְּזוֹר־כֶּךָ מִזִּין־הוֹטֵל־כֶּךָ מִזִּין־בָּאוּ:

מִזִּין נַעֲשׂוּ בָם הָאָנוּשִׁי?

— — —

בָּאוּ הָעֲמוּדִים.

חֲרָכִים־שֶׁל־כְּלִי־דָם, הַמֹּח־לְהֵלֶן, חֲכָלִי־כּוֹיֹת־אֶחָדוֹת –

הָדָם בְּקֶצֶה הַתְּאֵהָבוֹת־עוֹרוֹ־נִסְמָק;

צוֹעֲדִים,

צוֹעֲדִים־הָאָנוּשִׁי, הָאֶהָבָה־הָאָנוּשִׁי, הָרָאוּי

לְהִתְעָרוֹת, הַמְּבִיט־הִיָּחִיד,

הֶרְקִיעִים־הַנֶּשְׁמוֹת.

בָּא הָעֲמוּדִים.

בָּא הָאִיבָרִים.

בָּאוּ מֵאֶצֶל תְּמִיד־הִיָּה־לִּילָה.

בָּאוּ מֵאֶצֶל כָּל־אֶלְמוֹן־הֶהֱצִהְרוֹת.

מִקִּים עֲצָמָם הָאִיבָרִים הָאָנוּשִׁי – כָּלוּ אֶהְבֶּת־אֵין־נִמְעַן־לוֹ –

בָּא מֵאֶצֶל קַדְמוֹן־כָּל־הָרוּחוֹת.

אֲבוֹד־בְּבִשְׁרוֹ אֶצֶל קַדְמוֹן־כָּל־הָרוּחוֹת.

עולם-בְּשׁוֹרוֹ-כְּלָמָה-לוֹ.
עֵינִים-יִישׁ-עַל-יֹד-הַתְּמָהוּנוֹת.

– בְּזוּי-תַּפְאֶרֶת-שָׁל-תוֹלַעַת –

עָלוּ עֵינַיִם.
עֵינַיִם-יִישׁ.
עולם-בְּשׁוֹרוֹ-מַחְוִיר.
מִי מַחְוִיר שְׁנַעֲשֻׁתָּה בּוֹ עֵינַיִן.

הִירוּשָׁה

בְּעָבוֹר כְּבוֹד הָאוֹר
אַל תִּשָּׂא אֶת הִירְשָׁה;
כֵּן תִּבּוֹא לְדֹרֶשׁ אֶת שְׂאֵת-הִירְשָׁה, לְעֵת-פְּרָצוֹף, וּמִיָּד
תִּנָּתֵר תְּהוִי-עֲטֹרַת לַעֲנוֹת בְּעֶצֶם רֹאשִׁית-כָּל-לְשׂאֵת-וְכָל-עֶפְרָא.

זֶה לְהַתְעַנּוֹת-לֹא וְזֶה כָּאֵן-מַעַל.
זֶה הַכֹּל-לֹא.
מִתַּחַת לְזֶה יִתְעַלֶּה כְּדֶרֶךְ-אֲגָב.
לֹא-הַכֹּל יִהְיֶה לֹא-קִנְיָן.
הִיָּה-לוֹ הַכֹּל מְלֻבֵּד יָדָיו.